

ข่าวหนังสือพิมพ์วันที่ ๑๗ - ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙

โดย กองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์

กองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์ ขอเสนอข่าวและบทความที่เกี่ยวข้องกับศาลยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม และกระบวนการยุติธรรม ซึ่งได้ทำการตรวจจากหนังสือพิมพ์รายวัน รายละเอียด ดังต่อไปนี้

ฉบับวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๙ จำนวน ๕ เรื่อง

๑. “เทือกเตรียมขึ้นศาลคดีหมิ่น ๓ นปช.” จากหนังสือพิมพ์ ข่าวสด
๒. “แนะลูกค้า รูดซื้อ สินค้าไม่เป็นธรรม มีสิทธิ เลิกสัญญา” จากหนังสือพิมพ์ กรุงเทพธุรกิจ
๓. คอลัมน์กับแกล้งการเมือง “หนีคดีห้ามอุทธรณ์” จากหนังสือพิมพ์ เดลินิวส์
๔. คอลัมน์คดีปกครอง “ชายที่ดินโดยคู่สมรสไม่ยินยอม เจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนได้หรือไม่?”

จากหนังสือพิมพ์ บ้านเมือง

๕. คอลัมน์นินทาชาวบ้าน “พลาดเอง ประมาทไม่รู้” จากหนังสือพิมพ์ บ้านเมือง

ฉบับวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๙ จำนวน ๓ เรื่อง

๑. “ศาลยธ.ตั้งเป้าเชื่อมข้อมูลใน ๒ ปี” จากหนังสือพิมพ์ มติชน ไทยรัฐ แนวหน้า
๒. “ศาลพิพากษา ทานม้วย ล้มละลาย” จากหนังสือพิมพ์ ไทยโพสต์ กรุงเทพธุรกิจ เดลินิวส์ คมชัดลึก
๓. คอลัมน์กฎหมายว่าไรต์ “ควบคุมและซัง” จากหนังสือพิมพ์ ไทยโพสต์

ฉบับวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ จำนวน ๗ เรื่อง

๑. “ดีเดย์เปิด ศสทญคดีทุจริตฯ ๓ ค.นี้” จากหนังสือพิมพ์ สยามรัฐ เดลินิวส์ ไทยรัฐ โพสต์ทูเดย์
๒. ภาพข่าว “แนวทางพัฒนา” จากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
๓. ภาพข่าว “ความร่วมมือ” จากหนังสือพิมพ์ เดลินิวส์
๔. “ใครหนีคดี...หลบหน้าศาล หมดสิทธิอุทธรณ์-ฎีกา” จากหนังสือพิมพ์ โพสต์ทูเดย์
๕. “ข้อสงสัยการตายระหว่างอยู่ในความควบคุม” จากหนังสือพิมพ์ มติชน
๖. “ยึดทรัพย์กลุ่ม เสี่ยเปียง เส้นทางเงินเกี่ยวข้องกับ จีทูจี” จากหนังสือพิมพ์ เนชั่นสุดสัปดาห์
๗. “กิตติพงษ์ โชว์ใบแดง ทีไอเจ จัดเวทียุติธรรมอาเซียน” จากหนังสือพิมพ์ มติชน

Source :

ข่าวสด

Date :

17 ก.ย. 2559

Page :

3

No :

59427089

เทือกเตรียมขึ้นศาลคดีหมิ่น3นปช.

เมื่อวันที่ 16 ก.ย.ที่ศาลอาญา ถนนรัชดาภิเษก ศาลนัดสืบพยานโจทก์นัดสุดท้าย คดีที่พนักงานอัยการฝ่ายคดีอาญา 10 เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องนายสุเทพ เทือกสุบรรณ อดีต ส.ส.สุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ และอดีตรองนายกรัฐมนตรี เป็นจำเลยฐานหมิ่นประมาทผู้อื่นโดยการโฆษณาและกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ตนเอง หรือผู้สมัครอื่น หรือพรรคการเมืองใด หรือให้งดเว้นการลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด ตามพ.ร.บ.ว่าด้วยการเลือกตั้งส.ส.และการได้มาซึ่งส.ว. พ.ศ.2550

โดยอัยการ โจทก์ยื่นฟ้องเมื่อวันที่ 28 พ.ค.2558 จากกรณีที่นายสุเทพให้สัมภาษณ์วันที่ 22 พ.ค.2554 ที่โรงแรมแห่งหนึ่ง เขตหลักสี่ กทม. ในช่วงก่อนการเลือกตั้งปี 2554 พาดพิงนายจตุพร พรหมพันธุ์ นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ และนพ.เหวง โตจิราการ สมาชิกพรรคเพื่อไทย และแกนนำนปช. ทำนองว่าเป็นผู้ก่อการร้ายเผาบ้านเผาเมือง ส่งผลให้ทั้ง 3 คนและพรรคเพื่อไทยได้รับความเสียหาย เสื่อมเสียชื่อเสียง

ทั้งนี้ นายสุเทพไม่ได้มาศาล เนื่องจากศาลมีคำสั่งอนุญาตให้สืบพยานลับหลังจำเลยได้ โดยวันนี้อัยการโจทก์นำพยานเข้าสืบปากเดียว มี พ.ต.ท.วรพงษ์ ภูเวศ พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษกองปราบปราม จนเสร็จสิ้น ศาลจึงนัดสืบพยานจำเลยปากแรกในวันที่ 7 ธ.ค. เวลา 09.00 น. ซึ่งทนายความนายสุเทพ ระบุว่านายสุเทพจะมาสืบพยานครั้งแรกด้วย

Source :

กรุงเทพธุรกิจ

Date :

17 ก.ย. 2559 Page : 114

No :

แนะลูกค้า'รูดซื้อ' สินค้าไม่เป็นธรรม มีสิทธิ'เลิกสัญญา'

"มูลนิธิคุ้มครองผู้บริโภค" ยกศาลปกครองฟ้องคดีธนาคารฟ้องลูกค้า ไม่ชำระค่าบัตรเครดิต กรณีรูดซื้อสินค้าหลังแจ้งยกเลิกสัญญา พร้อมแจ้งธนาคารแล้ว เหตุเป็นการเอาเปรียบใช้สิทธิไม่สุจริต เตือนผู้บริโภคอย่ายอมจ่ายหนี้หากแจ้งยกเลิกถูกต้อง แนะนำเป็นลายลักษณ์อักษรป้องกันได้แน่

จากกรณีธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ฟ้องดำเนินคดีผู้ถือบัตรเครดิตจากการค้างชำระยอดบัตรเครดิตซื้อบริการคอร์สเสริมความงาม ที่มีการทำเรื่องขอยกเลิกการใช้บริการคอร์สเสริมความงามไปแล้วนั้น

อ่านต่อหน้า 4

ต่อจากหน้า 1

แนะลูกค้า

นางนฤมล เมฆบริสุทธิ์ หัวหน้าศูนย์พิทักษ์สิทธิผู้บริโภค มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค กล่าวว่า มีผู้บริโภคร้องเรียนมายังมูลนิธิ กรณีใช้บัตรเครดิตของธนาคารไทยพาณิชย์ ซื้อคอร์สบริการเสริมความงามจากสถานเสริมความงามซึ่งเป็นคอร์สทำหน้า 10 ครั้ง ในราคา 50,000 บาท โดยผู้ร้องได้ทดลองทำในครั้งแรกเป็นการทดลองโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

แต่เกิดอาการแพ้ คันที่ใบหน้า และรอบดวงตา จนต้องไปรักษาอาการที่โรงพยาบาล จึงได้แจ้งสถานเสริมความงามเพื่อขอยกเลิกสัญญาใช้บริการ และแจ้งธนาคาร ให้ระงับการชำระค่าบริการผ่านบัตรเครดิต แต่กลับถูกรธนาคาร ยื่นเรื่องฟ้องค้างชำระค่าบริการ และเมื่อเร็ว ๆ นี้ศาลพิพากษาว่า ธนาคารกระทำโดยเอาเปรียบผู้บริโภค และเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต จึงให้ผู้ร้องไม่ต้องชำระค่าบริการของสถานเสริมความงามและให้ยกฟ้อง

"ผู้บริโภคมักถูกฟ้องคดีเวลานำบัตรเครดิตไปรูดซื้อสินค้าหรือบริการ แล้วผู้ประกอบการผิดสัญญาพอบอกเลิกสัญญาไปแล้ว ก็ไม่ได้แจ้งกับธนาคารเจ้าของบัตร หรือแจ้งไปแล้วก็ไม่ดำเนินการให้ ทั้งที่ธนาคาร ควรจัดการปัญหาให้ กับผู้บริโภคด้วย"

นางนฤมล กล่าวว่า การที่ผู้บริโภคถูกเอาเปรียบจากผู้ประกอบการธุรกิจ ไม่ได้แปลว่าผู้บริโภคต้องยินยอมใช้หนี้ที่เกิดขึ้น ซึ่งตามประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่องให้ธุรกิจบัตรเครดิตเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา ปี พ.ศ. 2542 ข้อ 3 (7) (ข) ระบุว่า ถ้าผู้บริโภคไม่ได้

รับสินค้า หรือบริการเป็นไปตามที่ตกลงไว้ มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ภายใน 30-45 วันแล้วแต่กรณี

หัวหน้าศูนย์พิทักษ์สิทธิฯ แนะนำด้วยว่า เมื่อเลิกสัญญากับผู้ประกอบการแล้ว ผู้บริโภคต้องแจ้งให้ธนาคารเจ้าของบัตรเครดิตระงับการจ่ายเงินให้กับคู่กรณีด้วย ซึ่งสิ่งสำคัญคือต้องทำทุกอย่างให้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเป็นหลักฐาน หากมีการฟ้องคดีเกิดขึ้น

ทั้งนี้ ตามประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญาฯ ข้อ 3 (7) (ข) ระบุว่า ไม่เป็นการตัดสิทธิของผู้บริโภคที่จะขอยกเลิกการซื้อสินค้า หรือรับบริการภายในระยะเวลา 45 วัน นับแต่วันที่สั่งซื้อหรือขอรับบริการ หรือภายในระยะเวลา 30 วัน นับแต่วันถึงกำหนดมอบสินค้า หรือบริการ ถ้าผู้บริโภคพิสูจน์ได้ว่าไม่ได้รับสินค้า หรือบริการ หรือได้รับแต่ไม่ตรงตามกำหนดไม่ครบถ้วน ชำรุดบกพร่องลูกค้า-ร้านเป็นผู้ตัดสินใจ

นางสาวอารยา พุพานิช รองผู้จัดการใหญ่ ธนาคารไทยพาณิชย์ กล่าวว่า โดยหลักการแล้ว การยกเลิกธุรกรรมที่ได้ทำไปแล้ว ลูกค้าต้องตกลงกับร้านค้าก่อนแล้วให้ร้านค้าแจ้งมายังธนาคาร เพื่อทำการยกเลิกรายการ ซึ่งสามารถทำได้ในวันเดียวที่ทำรายการ เพราะหากยังไม่ดำเนินการยกเลิกวันรุ่งขึ้น ธนาคารจะจ่ายเงินให้ร้านค้า แต่หากล่าช้ากว่านั้นลูกค้าต้องการยกเลิกรายการ ก็ต้องตกลงกับร้านค้าภายใน 120 วัน หากร้านค้ายินยอม ก็สามารถจ่ายเงินคืนเข้าในบัตรได้เลย

ทั้งนี้ ลูกค้าต้องตกลงกับร้านค้าให้เป็นที่ยินยอมก่อน เพราะธนาคารเป็นเพียงผู้ให้บริการชำระเงิน ไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ที่มีการตกลงซื้อขาย จึงไม่สามารถยกเลิกรายการได้ตามความต้องการลูกค้าฝ่ายเดียว

Source :

เดลินิวส์

Date :

17 ก.ย. 2559

Page :

9

No :

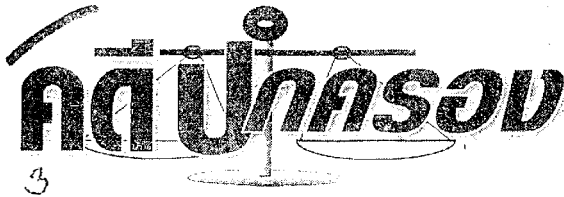

กับเกลือบการเมือง

หนึ่คดีห้ามอุทธรณ์

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) โพสต์เฟซบุ๊กส่วนตัวชื่อ สมชาย แสวงการ ระบุว่า ที่ประชุม สนช. วันที่ 15 ก.ย.2559 ได้ลงมติในวาระที่ 3 เห็นสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา(ฉบับที่..) พ.ศ. เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียงเห็นด้วย 166 เสียง ไม่เห็นด้วย ไม่มีงดออกเสียง 4 เสียง ซึ่งมีสาระสำคัญอยู่ที่การกำหนดให้นักโทษที่ศาลตัดสินลงโทษจำคุกแล้วจะต้องมาแสดงตนต่อศาล ห้ามหลบหนี ไม่เช่นนั้นศาลจะมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์หรือฎีกาคดี

“หนาวแน่ครับ ต่อไปนี้พวกนักโทษที่ศาลตัดสินลงโทษจำคุกแล้วหลบหนีไปจะมาเที่ยวจ้างทนายยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาต่อศาล แล้วเที่ยวลอบหนีไปจับไว้ในต่างประเทศไม่ได้อีกแล้ว กฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาผ่านการพิจารณาของสนช.วันนี้เข้มขึ้นครับ จำเลยจะต้องมาแสดงตนต่อศาลมิฉะนั้นศาลจะมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์” นายสมชายระบุ.

ขายที่ดินโดยคู่สมรสไม่ยินยอม... เจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนได้หรือไม่?

การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมประเภทขายที่ดินที่เป็นสินสมรสนั้น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดให้สามีและภริยาต้องจัดการร่วมกันหรือต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งก่อน (มาตรา 1476) ซึ่งหากคู่สมรสฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทำนิติกรรมดังกล่าวไปแต่เพียงฝ่ายเดียวหรือไม่ได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายแล้ว การจดทะเบียนโอนขายที่ดินดังกล่าวย่อมเป็นนิติกรรมที่ไม่สมบูรณ์ ซึ่งคู่สมรสที่ไม่ได้ให้ความยินยอมอาจฟ้องให้ศาลเพิกถอนได้ (มาตรา 1480)

คดีปกครองที่นาง.ก.เสนอในฉบับนี้ เป็นกรณีที่มีสามียื่นขอจดทะเบียนโอนขายที่ดินโดยภริยาไม่ได้ให้ความยินยอม แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการจดทะเบียนให้ตามคำขอโดยบันทึกถ้อยคำคู่กรณีไว้เป็นหลักฐานตามแนวปฏิบัติของกรมที่ดิน การจดทะเบียนดังกล่าวจะมีผลประการใด คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 1244/2558 มีคำตอบ

ข้อเท็จจริงในคดีนี้ว่า ในระหว่างการสมรส นาย ก. สามีโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดีได้ซื้อที่ดินแปลงหนึ่งโดยลงชื่อตนเองเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และต่อมาได้ยื่นคำขอจดทะเบียนขายที่ดินแปลงดังกล่าวพร้อมสิ่งปลูกสร้างให้แก่นางสาว ข. ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3) โดยไม่มีหนังสือให้ความยินยอมจากผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 จึงได้ทำการสอบสวนและแจ้งว่า การนี้จะรับจดทะเบียนให้ได้ก็ต่อเมื่อผู้ชายและผู้ซื้อยินยอมให้จดทะเบียน ซึ่งนาย ก. ผู้ชายและในฐานะผู้รับมอบอำนาจของนางสาว ข. ผู้ซื้อได้ยืนยันให้จดทะเบียน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 จึงบันทึกถ้อยคำว่า นิติกรรมนี้ไม่สมบูรณ์เพราะปราศจากการยินยอมจากคู่สมรสของผู้ชาย คู่สมรสของผู้ชายสามารถเพิกถอนนิติกรรมนี้ได้ จากนั้นจึงได้ดำเนินการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมประเภทขาย (โอนให้บุคคลที่สามเพื่อชำระหนี้สถาบันการเงิน) ให้แก่นาย ก. และนางสาว ข.

ต่อมา นาย ก. ถึงแก่ความตาย ผู้ฟ้องคดีจึงไปขอคัดสำเนาโฉนดที่ดินแปลงดังกล่าวทำให้ทราบว่า มีการจดทะเบียนโอนที่ดินโดยผู้ฟ้องคดีไม่ยินยอม

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนโดยมิได้ตรวจสอบหลักฐานทางเอกสารให้ถูกต้องครบถ้วนนั้น เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีต้องสูญเสียที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนโอนที่ดินดังกล่าวและให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ประเด็นปัญหา คือ การที่พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนโอนขายที่ดินซึ่งเป็นสินสมรสโดยภริยาของเจ้าของที่ดินไม่ให้ความยินยอมนั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ? โดยมาตรา 73 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน บัญญัติให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิเสธการจดทะเบียนเฉพาะกรณีนิติกรรมที่เป็นนิติกรรมร่วมกัน นอกจากนี้ กรมที่ดินได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ มท 0612/1/ว 41428 ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2519 และหนังสือ ที่ มท 0612/1/ว 21479 ลงวันที่ 17 ตุลาคม 2520 รวมแนวปฏิบัติในเรื่องความยินยอมของคู่สมรสต้องทำเป็นหนังสือ ถ้าไม่มีความยินยอมเป็นหนังสือหรือไม่มีคำสั่งของศาลอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่จะรับจดทะเบียนไว้ได้ต่อเมื่อคู่กรณีทั้งสองฝ่ายยินยอมให้จดทะเบียน โดยต้องบันทึกถ้อยคำของคู่กรณีทั้งสองฝ่ายไว้เป็นหลักฐาน

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่นาย ก. ขายที่ดินพิพาทไปแต่เพียงฝ่ายเดียวโดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้ร่วมจัดการหรือให้ความยินยอมนั้นไม่ผิดเป็นเพียงนิติกรรมที่ไม่สมบูรณ์เกินกว่าผู้ฟ้องคดีจะฟ้องเพิกถอนหรือฟ้องให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมเท่านั้น มิใช่เป็นนิติกรรมที่ตกเป็นโมฆียกรรมหรือไม่ชอบธรรมซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิเสธการจดทะเบียนได้ ดังนั้น เมื่อการจดทะเบียนขายที่ดินพิพาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ได้ทำการสอบสวนโดยผู้ชายและผู้ซื้อได้ยืนยันที่จะซื้อขายที่ดินและยืนยันให้จดทะเบียนโอนแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 จึงได้ดำเนินการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมประเภทขาย (โอนให้บุคคลที่สามเพื่อชำระหนี้สถาบันการเงิน) ให้แก่นาย ก. และนางสาว ข. โดยบันทึกถ้อยคำของคู่กรณีทั้งสองฝ่ายไว้เป็นหลักฐานตามที่กรมที่ดินได้วางแนวปฏิบัติไว้ การกระทำดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 จึงชอบด้วยมาตรา 73 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

ส่วนประเด็นที่ว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะภริยาจะฟ้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนดังกล่าวได้หรือไม่ นั้น ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่านางสาว

ข. ซื้อที่ดินพิพาทเพราะนาย ก. ยอมร่วมให้ขายและยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีทราบการขายที่ดินแล้ว จึงเห็นได้ว่านางสาว ข. ซื้อโดยสุจริตว่าการซื้อขายที่ดินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้ให้ความยินยอมแล้ว กรณีจึงเป็นนิติกรรมที่บุคคลภายนอกได้กระทำโดยสุจริตและเลือกเอาแทน อีกทั้งบุตรของผู้ฟ้องคดีได้ตั้งแจ้งต่อศาลฯ ผู้ฟ้องคดีทราบเรื่องการจดทะเบียนโอนขายที่ดินตั้งแต่ก่อนนาย ก. จะเสียชีวิต ซึ่งไม่มีเหตุผลได้ที่บุตรของผู้ฟ้องคดีจะให้การเช่นนั้น ดังนั้น การที่นาย ก. เสียชีวิตวันที่ 20 เมษายน 2549 และผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีต่อศาลทางไปรษณีย์ลงทะเบียนวันที่ 2 กรกฎาคม 2551 อันเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้การซื้อขายดังกล่าว จึงต้องห้ามมิให้ฟ้องเพิกถอนนิติกรรมที่นาย ก. ขายที่ดินให้แก่นางสาว

ข. ตามมาตรา 1480 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมประเภทขายที่ดินระหว่างนาย ก. กับนางสาว ข. จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย มิได้เป็นการกระทำลบล้างนิติกรรมของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

คดีนี้เป็นอุทธรณ์ที่ตีสำหรับหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นฝ่ายปกครองว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการจะต้องเคารพต่อระเบียบกฎเกณฑ์ที่ตนสร้างขึ้นตาม "หลักการกระทำทางปกครองต้องชอบด้วยกฎหมาย" ซึ่งหากฝ่ายปกครองได้ใช้อำนาจภายใต้กรอบหรือขอบเขตหรือเจตนารมณ์ที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว การปฏิบัติหน้าที่นั้นย่อมเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย

นายปกครอง